

Sawmone

မိဖုရားလွှဲသတ်သမား

ထန်းတပင်စန်းလွင်

"စာချစ်သူသို့ ချစ်စကား"

စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဟာ စာဖတ်ပရိတ်သတ် မရှိရင် ရေရှည်ရပ်တည်ဖို့ အလွန်ခက်ခဲလှပါတယ်။ စာရေးသူ ထွက်ရှိသမျှ စာအုပ်အားလုံးကို ဒီနေ့အထိ တောက်လျှောက်အားပေးခဲ့ကြတဲ့ ၊ စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် ရပ်တည် ခွင့်ပေးခဲ့ကြတဲ့ စာဖတ်ပရိတ်သတ်အပေါင်းကို အထူးအားဖြင့် ကျေးဇူးစကား ဆိုလိုက်ပါရစေ။

စာဖတ်ပရိတ်သတ်ဟာ ကျွန်တော့် ကျေးဇူးရှင်တွေပါပဲ။ ကျွန်တော် ချစ်ပါတယ်၊ လေးစားတန်ဖိုးထားပါတယ်။ အထူးသဖြင့် လူငယ်တွေကို ကျွန်တော်ပြောပြချင်တဲ့ စကားတွေဟာ လူငယ်တွေကို တန်ဖိုးထားလို့ ချစ်လို့ ပြောတဲ့ ချစ်စကားတွေပါပဲ။ ကျောင်းသားကျောင်းသူ လူငယ်တွေအတွက် အဓိက ရည်ရွယ်ပါတယ်။

လောကမှာ လူတွေကို "ဘယ်သူ ဘိန်းစားဖြစ်ချင်သလဲ။ ဘယ်သူဘဝပျက်ချင်သလဲ" လို့ တကယ်လို့ များ မေး လာခဲ့မယ်ဆိုရင် "ကျွန်တော် ဘိန်းစားဖြစ်ချင်ပါတယ်။ ဘဝပျက်ချင်ပါတယ်" လို့ ဖြေမယ့်လူ တစ်ယောက်မှ ရှိမယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ဘိန်းသုံးစွဲသူတွေ များ ပြားနေပါသလဲ။ "ဘိန်းကြောင့် ဘဝပျက်သူတွေ ဘာကြောင့် ဒီလောက်များ နေရပါသလဲ"လို့ မေးလာခဲ့ရင် အဖြေကတစ်ခုတည်းပဲရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ စာမဖတ်ကြလို့ ပါ။

ဘိန်းရာဇာတွေ၊ မူးယစ်ဆေးဝါးမျိုစုံကို တီထွင်ဖန်တီးနေတဲ့ ပညာ

တတ်ပြီး စိတ်ကောင်းမရှိတဲ့ လူတော်လူဆိုးတွေ၊ ဘိန်းကုန်သည် တွေ
ဟာ သူတို့ တီထွင်ဖန်တီး ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မူးယစ်ဆေးတွေကို ကျယ်
ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဖြူးရောင်း ချနိုင်ဖို့ အတွက် ထောင်ချောက်တွေ ချ
ထားပါတယ်။ အဲဒီထောင်ချောက်တွေမှာ လူတစ်ယောက်ကို ဘိန်းစွဲ
အောင်လုပ်ဖို့ နည်းစနစ်တွေ အများကြီးပါပဲ။ တစ်ချို့များ ဘိန်းစား ဖြစ်
မှန်းမသိ ဖြစ်သွားကြတာပါ။ အဲဒီထောင်ချောက်တွေကို တိုးမိလို့ ဘိန်း
စား ဖြစ်ကုန်ကြတာပါ။ ဘိန်းစားဖြစ်ချင်လို့ ဘိန်းရှူတဲ့ လူ တစ်ယောက်
မှ မရှိပါဘူး။ မူးယစ်ဆေးဝါးနဲ့ ပတ်သက်လို့ စာပေဗဟု သုတ၊ အတွေး
အမြင်မရှိတဲ့ လူငယ်တွေဟာ သူများ မြှောက်ပေးတိုင်း လက်တည့်စမ်း
လိုက်မိလို့ ဆေးစွဲပြီး ဘဝတွေ ပျက်ကုန်ကြပါတယ်။

မီးခဲဟာ ပူပါတယ်လို့ ဗဟု သုတနဲ့ သိထားတဲ့ ကလေးနဲ့ ပူမှန်းမသိ
တဲ့ ကလေး ကွာသလိုပါပဲ။ သိတဲ့ ကလေးက ဝေးဝေးကို ရှောင်မှာ
ဖြစ်ပြီး ပူမှန်းမသိတဲ့ ကလေးကတော့ အားရပါးရ ကိုင်ချလိုက်မှာ ဘဲ ဖြစ်
ပါတယ်။ ပူမှန်းမသိတော့ အပူဒဏ်ကိုပိုခံရပြီး ဒဏ်ရာတွေဗရပွနဲ့ အ
နာတရ ဖြစ်ကြတာပေါ့လေ။

ဒီလိုပါပဲ။ ဘိန်းစိုက်ပျိုးတဲ့ အရပ်ဒေသမှာ ဘိန်းသုံးစွဲသူတွေနဲ့ ဘယ်
လောက်ကြာအောင် အတူနေနေ။ အပေါင်း အသင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က
ဘယ်လောက်ပဲ ဆွယ်ဆွယ်၊ စာဖတ်ထားတဲ့ လူ အတွေးအမြင်ရှိတဲ့ လူ
ဟာ ဘိန်းကို ယောင်လို့ တောင် ကိုင်ကြည့်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘိန်းရဲ့ အ
န္တရာယ်တွေ၊ ဆိုးကျိုးတွေကို သိထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဝေးဝေးက
ရှောင်ပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်တော့မှ ဘဝအပျက်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါ
ဟာ စာပေရဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ။

စာပေဗဟု သုတ မရှိတဲ့ လူ၊ စာမဖတ်တဲ့ လူတွေကို ဘိန်းစွဲအောင်

ဆွဲဆောင်ရတာ အင်မတန်လွယ်ပါတယ် ရိုးရိုးစီးကရက်ထဲကို ဘိန်းထည့်တိုက်ရုံနဲ့ ဘိန်းစွဲသွားတော့တာပါပဲ။ အရက်မူးနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အကြောထဲကို ဘိန်းရည် နည်းနည်းလောက် တစ်ခါသွင်းပေးလိုက်ရုံနဲ့ တစ်သက်လုံး ဘိန်းစားဖြစ်ဖို့ သေချာတော့တာပါပဲ။ အင်မတန် ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိပါတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘိန်းရည်နည်းနည်း သွင်းပေးလိုက်ရုံနဲ့ တစ်သက်လုံး ခိုင်းစား လို့ ရပါတယ်။ အဲဒီနည်းနဲ့ လူကုန်ကူးခံရတဲ့ မိန်းကလေးတွေကို ချုပ်ကိုင်ကြပါတယ်။

တစ်ခါတုန်းက နာမည်ကြီး ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်ဟာ ဘိန်းဖြတ်ပေးတဲ့ နေရာမှာ အင်မတန်နာမည်ကြီးပါတယ် သူဘိန်းဖြတ်ပေးလိုက်တဲ့ လူငယ်တော်တော်များများ ဘိန်းပြတ်သွားကြပါတယ်။ နောက်တော့ ဘိန်းရဲ့ အရသာကို ဘယ်လို နေမလဲလို့ ဆရာဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါတယ်။ အမှန်ကတော့ ဆေးဖြတ်တဲ့ နေရာမှာ ပိုထိရောက် အောင် နည်းလမ်းရှာတဲ့ သဘောပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနေ့ကစပြီး အဲဒီဆရာဝန်ကြီး ဘိန်းကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့ပါဘူး။

လောကအတွက် အင်မတန်အကျိုးများ တဲ့ ပညာတတ်ဆရာဝန်ကြီးဟာ ဘိန်းကို ခူးထောက်အရှုံးပေး လိုက်ရပါ တော့တယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီး ဆေးခန်းမဖွင့်နိုင်တော့ပါဘူး။ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ ဘိန်းသုံးစွဲနေတော့တာပါပဲ။ မိသားစု တွေက ဘယ်လိုတားတား ဂရုမစိုက်တော့ပါဘူး။

ဘိန်းသမားကြီးလုံးလုံးဖြစ်သွားပြီး မတတ်သာတဲ့ အဆုံး ရွာသာကြီး ဆေးရုံကိုပို့ပြီး ကုသကြပေမယ့် ပြန်ကောင်းမလာတော့ပါဘူး။ ဆရာဝန်လက်မှတ် ဆ/မ လည်း အသိမ်းခံလိုက်ရပါတယ်။ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပညာတတ် တစ်ယောက်ဟာ ဘိန်းကို တစ်ခါလေးစမ်းသပ်မိတာနဲ့ တစ်သက်

လုံး လူညွန့်တုံးသွားရပါတယ်။ ခုတော့ အရူး တစ်ယောက်လို လျှောက်
သွားနေတော့တာပါပဲ။ ဘယ်လောက်များ ရင်နာစရာကောင်းလိုက်ပါသ
လဲ။

သည် လို ပညာတတ်ဆရာဝန်ကြီးတောင် မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ ဘိန်းကို
အတွေးအခေါ် အမျှော်အမြင် နုနယ်သေးတဲ့ လူငယ်တွေဘယ်လိုလုပ်ပြီး
လွန်ဆန်နိုင်မှာ တဲ့ လဲ။ ဒါကြောင့် လူငယ်တွေကို ဘိန်းဆိုတာမျိုးဟာ "
ခါတ်လိုက်တတ်သည် " ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်လုပ် လုံးဝ (လုံးဝ)
စမ်းသပ်မကြည့်သင့်အရာပါလို့ အထပ်ထပ်အခါခါ သတိပေးနေရပါတ
ယ်။

အဓိကကတော့ စာသိပ်မဖတ်တဲ့ ၊ စာပေဗဟု သုတမရှိတဲ့ လူတွေ
ဟာ ဘိန်းကို စီးပွားဖြစ် ထုတ်လုပ်ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားနေကြတဲ့ ဘိ
န်းရာဇာကြီးတွေရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲကို ဝင်တိုးမိကြလို့ ဘိန်းစားတွေ
ဖြစ်ကုန်ကြတာပါ။ ဘယ်သူကမှ ဘိန်းစားဖြစ်ချင်လို့ ဘိန်းသုံးစွဲခဲ့ကြ
တာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘဝပျက်ချင်လို့ ဘိန်းရှူတဲ့ လူ မရှိပါဘူး။

တစ်ရွာမှာ တစ်ယောက် ဘိန်းစားဖြစ်သွားပြီဆိုရင် အဲဒီရွာက ဗဟု
သုတမရှိတဲ့ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ လူငယ်တွေဟာ ဘိန်းစားဖြစ်ဖို့ သိပ်မ
ခဲယဉ်းတော့ပါဘူး။ လူငယ်တွေဆိုတာကလည်း အရာရာကို စူးစမ်းချင်
တယ်။ လေ့လာချင်တယ်။ အတုမြင် အတတ်သင် လုပ်ချင်တဲ့ စိတ်က
လူငယ်တိုင်းမှာ ရှိပါတယ်။

"သိပ်ကောင်းတာကွ စမ်းကြည့်စမ်းပါ။ တစ်ခါလောက်နဲ့ ဘာမှ မဖြ
စ်ပါဘူးကွ"လို့ ဆွယ်လိုက်တာနဲ့ လက်တည့်စမ်း
ကြည့်လိုက်တော့တာပါပဲ။ ပြီးတော့ တစ်ခါတည်းစွဲလမ်းသွားပြီး မသုံးရ
မနေနိုင်အောင် ဖြစ်တော့တာပါပဲ။

ရွာတစ်ရွာမှာ လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ ရုတ်တရက် အမူအယာပြောင်းသွားပါတယ်။ တစ်မနက်ခင်းလုံး လယ်ထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေလိုက်တာဟာ စက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုပါပဲ။ မောပန်းခြင်း မရှိ၊ အနားယူခြင်းမရှိဘဲ လုပ်နေတာကြောင့် ပုံမှန် မဟုတ်တာကို သတိထားမိလိုက်ပါတယ်။ သေချာစုံစမ်းကြည့်လိုက်တော့မှ စိတ်ကြွဆေးတွေ သုံးထားမှန်း တအံ့တဩ သိလိုက်ရတော့တာပါပဲ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာလည်း စိတ်ကစဉ်ကလျားဖြစ်နေလို့ တောခလေ့အရ သွေးသားမမှန်လို့ ဖြစ်တာလို့ အပေါ်ယံပဲ အမှတ်ထားလိုက်ကြပါတယ်။ တောရွာခလေ့အတိုင်း တောကျွေးတာ၊ အမှောင့်ပယောဂဆရာတွေနဲ့ ကုသတာ တွေ လုပ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ အနာတခြားဆေးတခြားဆိုတော့လည်း ဘယ်ပျောက်ပါ့မလဲ။ နောက်တော့ မကြားဝံ့ မနာသာ အလုပ်တွေလုပ်နေလို့ မိဘမောင်ဖွားတွေလည်း အရှက်ရကြပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ မမျှော်လင့်ဘဲ သူဆေးသုံး နေတာနဲ့ ပက်ပင်းတိုးတော့တာပါပဲ။ အဲဒီတော့မှ စိတ်ကြွရူးသွပ်ဆေးကြောင့် စိတ်ကစဉ်ကလျားဖြစ်တယ် ဆိုတာကို သိလိုက်ရပါတော့တယ်။

သူ့ကို ဆေးရှာပေးနေတဲ့ လူက ကြက်ဝိုင်းတွေမှာ သုံးတဲ့ ဆေးတွေ ပေးတယ်လို့ သိလိုက်ကြရပါတယ်။ ကြက်ဝိုင်း တွေမှာ ကြက်တွေကို မနာကြင်ရအောင် အမောခံနိုင်အောင် သုံးကြတဲ့ စိတ်ကြွရူးသွပ်ဆေးတွေပါပဲ။

စာပေနဲ့ အလှမ်းဝေးလှတဲ့ ကျေးလက်တောရွာတွေမှာ မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ ကျယ်ပြန့်လာနေတာဟာ ရင်လေးစရာ ကောင်းလှပါတယ်။ မြို့ပေါ်တွေမှာ ထက် ပိုလွတ်လပ်တဲ့ တောရွာတွေဘက်ကို မူးယစ်ဆေးဝါးကုန်သည် တွေ ပိုမျက်စိကျ လာနေကြပါတယ်။ ရိုးသားတဲ့ တောသူ

တောင်သားတွေကိုဈေးကွက်တစ်ခုလို ပစ်မှတ်ထားနေကြပါတယ်။

ဘိန်းဆိုတာမျိုးကလည်း တစ်ခါလောက်ကလေး လက်တွေ့စမ်းသပ်လိုက်ရုံနဲ့ ဘိန်းစားဖြစ်တော့တာပါပဲ။ ဆရာဝန်ကြီးလိုပေါ့။ ဘဝပျက်ဖို့ သေချာသွားပါပြီ။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အနာတွေပေါက်လာမယ်။ ပိန်ချိုးကျသွားမယ်။ ကိုယ်ခံအားကျဆင်းမှုရောဂါတွေ ရလာမယ်။ ရူးသွပ်မယ်။ ရောဂါမျိုးစုံဖြစ်လာမယ်။ ရှိသမျှ စီးပွားကုန်မယ်။ မိသားစု တစ်စုမှာ တစ်ယောက်ဘိန်းစွဲလိုက်တာနဲ့ တစ်မိသားစုလုံး စီးပွားပျက်ပြီး ဒုက္ခရောက်တော့တာပါပဲ။

အဲဒီထက်ပိုဆိုးတာကတော့ ဘိန်းကို တစ်ချက်ကလေးမှ အပြတ်မခံနိုင်ကြပါဘူး။ အပြတ်မခံရဲကြပါဘူး။ ဘိန်းမရှူရ ရင် မနေနိုင်တော့တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့ အခါ ဘိန်းရှူရဖို့ အရေးဟာ သူ့အတွက်တော့ သေရေးရှင်ရေးကိစ္စပါပဲ။ သူဘိန်းရှူမှာ ကိုတားမြစ်တဲ့ လူ ပိတ်ပင်တဲ့ လူတွေဟာ သူ့ရဲ့ ရန်သူပါဘဲ။

အဲဒီတော့ ရန်သူကို ရန်သူလိုပဲ သဘောထားလာပါတော့တယ်။ အဲဒီလို အခါမျိုးမှာ အဖေ အမေကို သတ်ဖို့ လည်း သူ ဝန်မလေးတော့ပါဘူး။ ။ ဘိန်းရှူဖို့ ပိုက်ဆံသာရမယ်ဆိုရင် ညီအစ်ကိုမောင်နှမချင်းလည်း ရဲရဲတင်းတင်း သတ်ရဲကြပါတယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းဆိုတာလောက်ကတော့ စဉ်းစားစရာ မလိုအောင် ပျော်ပျော်ကြီးသတ်နိုင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် မို့လည်း ဒီနေ့အခါမှာ မကြားဝံ့မနာသာ ရာဇဝတ်မှုတွေ ဖြစ်နေ ကြားနေရတာဟာ နားမချမ်းသာစရာပါ။

ဘိန်းကို ပြင်းပြင်းပြပြဆာလောင်နေတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ နားထဲမှာ "ဘိန်းရမှ ဖြစ်မယ်။ ဘိန်းရမှ ဖြစ်မယ်"ဆိုတဲ့ ဘိန်းရဲ့ တိုက်တွန်းတောင်းဆိုနေတဲ့ အသံကိုပဲ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ကြားယောင်နေ

ပါတယ်။

"ဘိန်းရှူရတော့မယ် မြန်မြန်လုပ် မြန်မြန်လုပ်" ဦးနှောက်ထဲက အာရုံကြောတွေ ပြတ်ထွက်သွားမလောက် ဇောချွေး ငါးတန်ပျံအောင် တောင်းဆိုနေတဲ့ အခါ အံ့ဩစရာ မျက်လုံးထဲက အမြင်အာရုံတွေဟာ ပြောင်းလဲသွားတော့တာပါပဲ။ အဖေမှန်း အမေမှန်းလည်း မသိတော့ပါဘူး။ ရဟန်းသံဃာမှန်းလည်း မသိတော့ပါဘူး။ ဘိန်းတစ်ရှိုက်လောက် ရှူရရေး အတွက် သူ့ကလေးကိုသတ်ဖို့ လည်း ဝန်မလေးတော့ပါဘူး။ အားလုံးဟာ သူဘိန်းရှူဖို့ ကိစ္စကို ပိတ်ပင်တားဆီးနေတဲ့ သူရဲ့ ရန်သူတွေပါပဲ။ သူဒုက္ခရောက်နေတာကို မကူညီတဲ့ လူတွေ၊ မတရားသဖြင့် သူ့ကို နှိပ်စက်နေတဲ့ လူတွေလို့ ပဲ အခိုင်အမာ ယုံကြည်သွားပါတယ်။ ဒီလို မတရားလုပ်နေတဲ့ လူတွေ မရှိမှ သူဘိန်းရှူရမယ်ဆိုတာကို ကောင်းကောင်း ကြီး ယုံကြည်လိုက်တဲ့ အတွက် ပျော်ပျော်ကြီး သတ်တော့တာပါပဲ။

ဘိန်းရှူလိုက်ရလို့ ဆတ်ဆတ်ခါနေတဲ့ အာရုံကြောတွေ တဖြည်းဖြည်းငြိမ်သွားတဲ့ အခါ သူ့အမြင်အာရုံမှာ သူသတ်ခဲ့ဖြတ်ခဲ့တာ တွေကို တဖြည်းဖြည်း ပြန်မြင်လာတော့တာပါပဲ။ အဲဒီအခါမှာ သူ့ကိုယ်တိုင် သတ်ဖြတ်နေတာတွေကို မြင်လိုက်ရတဲ့ အတွက် အကြီးအကျယ် သွေးပျက်မတတ် တုန်လှုပ် ခြောက်ခြားသွားပါတော့တယ်။

ဒါပေမယ့် သူလက်မခံပါဘူး။ သူမဟုတ်ကြောင်း သူမသတ်ကြောင်း ငြင်းပါတော့တယ်။ ပါးစပ်ကထုတ်ပြောပြီး ငြင်းတော့တာပါပဲ။ အမှန်ကတော့ သူသတ်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘိန်းက သတ်လိုက်တာပါ။ ဘိန်းက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ခဏှာပြီး သတ်လိုက်တဲ့ သဘောပါပဲ။ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းအဆင့်ကို သူရောက်သွားပါပြီ။ လောက

အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်အတွက် အလွန် အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ စိတ္တဇမူးယစ်လှသတ်သမား ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။

ဒါကြောင့် မို့လို့ လည်း သတင်းစာဂျာနယ်တွေမှာ လမ်းပေါ်မှာ သွားနေကြတဲ့ လူတွေကို ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘဲ၊ ဘာရန်ငြိုးရန်စမှ မရှိဘဲ အသားလွတ် ဓါးနဲ့ လိုက်ခုတ်တာတွေ၊ ကိုယ့်သားသမီးကို ဓါးနဲ့ ခုတ်သတ်တာတွေ၊ သားသမီးက မိဘကို သတ်ဖြတ်တဲ့ သတင်းတွေ မကြာခဏ ကြားနေရတာပါ။ ဒါတွေဟာ စိတ်ကြွရှူးသွပ်ဆေးရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုတွေပါပဲ။ တစ်ချို့လူငယ်တွေဆိုရင် သာမန်အရက်က လေးသောက်လိုက်ရုံနဲ့ လူမှန်းသူမှန်းမသိတော့ဘဲ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်ကုန်ကြပါတယ်။ သူ့အသွေးအသားကိုက အရက်ဒဏ်ကို မခံနိုင်တာပါ။ အရက်သောက်လိုက်တာနဲ့ သွေးကပြောင်း သွားတော့တာပါပဲ။ အဲဒါကိုပဲ သွေးဆိုးတယ်လို့ ခေါ်တာပါ။ ဒီကြားထဲ မူးယစ်ဆေးပါ ရော လိုက်လို့ ကတော့ ကြောင်တောင် တောင်ဖြစ်ပြီး ရက်စက်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာတော့တာပါပဲ။

တိုင်းပြည်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတွေ ဖြစ်လာမယ့်၊ ရတနာလို အဖိုးထိုက်တဲ့ လူငယ်တွေဟာ ဘိန်းကုန်သည် တွေရဲ့ ထောင်ချောက်မှာ ဝင်တိုးမိကြပြီး တိုင်းပြည်ရဲ့ အမှိုက်ဖြစ်သွားတာဟာ ရင်ထုမနာဖြစ်စရာပါပဲ။

စာဖတ်သူမိတ်ဆွေ တကယ်လို့ များ အဲဒီလိုဘဝပျက်သွားတဲ့ လူငယ်လေးဟာ သင့်ရဲ့ သွေးသားဆိုရင် ဘယ်လိုခံစား လိုက်ရလေမလဲ။ ကာယကံရှင်တွေဆိုရင်ရော ဘယ်လောက်များ ခံစားလိုက်ရလေမလဲ။ တကယ်တော့ မိတ်ဆွေတို့ ရဲ့ သွေးသား၊ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ သွေးသားဆိုတာ တိုင်းပြည်ရဲ့ သွေးသားတွေပါ။

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုမှာ သွေးသားတွေ ကောင်းနေမှ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးလည်း ကျန်းမာရေးကောင်းနိုင်သလို တိုင်းပြည် ရဲ့ အသွေးအသားတွေဖြစ်တဲ့ လူငယ်တွေ ကောင်းမွန်မှ တိုင်းပြည်လည်း တိုးတက်ကောင်းမွန်လာနိုင်မှ ပါ။ ဒီလို သွေးသား ရတနာလေးတွေကို တောက်ပြောင်လာအောင် ၊ အရည်အသွေးမြင့်လာအောင်၊ တန်ဖိုးတက်လာအောင်၊ မူးယစ်ဆေးရဲ့ အန္တရာယ်တွေကနေကင်းဝေးရအောင်၊ ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ ဘက်က ဝိုင်းကူပေးကြရအောင်လားဗျာ။

မေတ္တာဖြင့်

ထန်းတပင်စန်းလွင်

*